

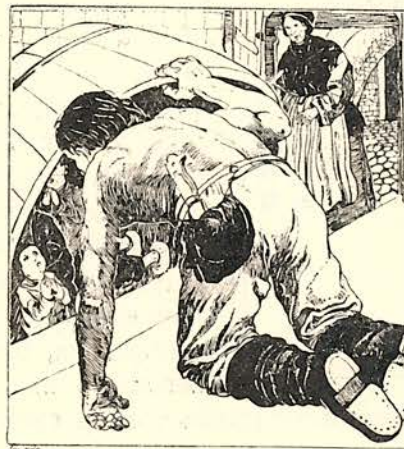
лило да ги пустне да прънощуватъ у нея, защото сж събрали пжтя и незнайтъ на кждѣ да идатъ. Жената имъ рекла: „Ахъ, бѣднитѣ дѣчица!“ и ги пуснала да влѣзатъ вжтрѣ, ала тутакси имъ обадила, че тѣ сж попаднали въ кжщата на човѣкоядеца, който особно обича да яде малки дѣца. Жената била добра и

милостива, та ги скрила подъ една каца и имъ дала да похапнатъ. Ала не се минало много врѣме и се зачули тежки стѣпки и нѣкой силно похлопалъ на вратата; това билъ човѣкоядецътъ, който се връщалъ у дома. Той влѣзълъ и веднага седналъ да вечеря; поржчалъ да му донесатъ вино и като почналъ да души съ носа си, извикалъ на жена си: „Мирише ми на човѣшко мѣсо!“ Жената искала да го увѣри, че нѣма въ кжщи човѣшко мѣсо, но той скочилъ и по миризмата намѣрилъ дѣцата. Тѣ били полумъртви отъ страхъ. Той почналъ вече да точи ножа си, за да ги заколе, но жената успѣла да го склони да ги остави живи още нѣколко дена, за да ги понахрани и поогои, защото били много слаби, особно Кутрето. Най-послѣ злиятъ човѣкоядецъ се смирилъ. Бабата завела дѣцата въ една стая да нощуватъ и то въ сжщата, въ която на голѣмъ креватъ спѣли седѣмтъ дѣщери на човѣкоядеца. Тѣ били тъкмо на толкова години, на колкото сж били се-

дѣмтъ братчета, били много грозни, но всѣка имала по една коронка на главата. Кутрето забѣлѣзало това и прѣзъ ноцта, кога всички заспали, то се измжкнало тихо отъ леглото си, зело шапчицитѣ отъ главитѣ на братчетата си и ги сложило на главитѣ на момичетата, отъ които зело коронкитѣ, та ги турило на главитѣ на братчетата си и на своята глава.

Прѣзъ ноцта човѣкоядецътъ пилъ много вино и се напилъ. Изеднажъ пакъ му дошло на умъ да изколе дѣцата, зель си ножа и право въ стаята, кждѣто спѣли дѣцата. Въ стаята било тъмно, съвсѣмъ тъмно, та за това той дълго тарашувалъ и пипалъ като слѣпъ, докато напипалъ единъ отъ креватитѣ и почналъ да пипа главитѣ на дѣцата. Той набаралъ коронкитѣ и си рекълъ. „Брей,

това сж дѣщеритѣ ти. Малко остана, ти пи-яно магаре, да изколешъ собственитѣ си дѣца!“ И пакъ почналъ да тарашува и да дири другия креватъ. Намѣрилъ го най-сетнѣ, напипалъ шапчицитѣ, и изклялъ една по една всичкитѣ си дѣщери. Подиръ това легналъ, заспалъ и захъркалъ. Щомъ Кутрето чуло, че той хърка, събудило братчетата си и всички се измжкнали изъ кжщи. Тѣ тичали безспирно, ала колкото и да бързали, не могли да намѣрятъ нито пжтъ, нито пжтечка и си оставали сѣ въ непознатата гора, сѣ въ страхъ и отчаяние.

Кога съмнало, човѣкоядецътъ се събудилъ и рекълъ на жена си: „Я иди ми приготви дѣцата, вчерашнитѣ!“ Тя разбрала, че